

การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ:
กรณีศึกษาหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง
จังหวัดเชียงใหม่

Study and Analysis of Cost, Volumn and Profit on Cotton Hand
Weaving Products: A Case Study of Ban Nong Ab Chang Village,
Sobtia Sub-District, Chom Thong District, Chiang Mai Province.

ทศพร ไชยประคอง¹ และ ปฐมชัย กรเลิศ²

Thodsaporn Chaiprakong and Pathomchai Kornlert

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และวิเคราะห์ ต้นทุน ปริมาณ และกำไร ในผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาโดยเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการลงพื้นที่ การสนทนากลุ่ม และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ผู้ผลิตมีประสบการณ์ในการผลิตมานานโดยสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น กลุ่มผู้ผลิตมีรายได้จากการผลิตผลิตภัณฑ์เป็นรายหน่วยที่ผลิต ซึ่งผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะตัว จึงต้องใช้เวลาการผลิตผ้าฝ้ายทอมือเป็นเวลานาน อีกทั้งยังมีลักษณะเชิงคุณภาพของผ้าฝ้าย คือมีความคงทนของเส้นสี ที่ผ่านกระบวนการย้อมด้วยวิธีโบราณเป็นอย่างดี แล้วจึงนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ได้แก่ เสื้อ ผ้าชิ้น กางเกงสะดอ ผ้าพันคอ กระเป๋า(ย่าม) ทำให้ผลิตภัณฑ์ มีราคาค่อนข้างสูง ในด้านค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต ที่นำมาแปรสภาพผ้าฝ้ายทอมือเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปนั้นมีส่วนทำให้การกำหนดราคาขายของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปประเภทต่าง ๆ มีราคาค่อนข้างสูงตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ ต้นทุน ปริมาณ และกำไรในผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ พบว่า สินค้าส่วนใหญ่ ได้แก่ ชุดพื้นเมืองนักเรียน เสื้อผ้าฝ้ายสตรี เสื้อผ้าฝ้ายบุรุษ และอื่น ๆ ภายใต้ค่าใช้จ่ายคงที่ต่อเดือน 59,920 บาท ทำให้มีกำไรส่วนเกินต่อหน่วย ณ จุดคุ้มทุนแบบขายรวมผสม 116.75 บาท ส่งผลให้ยอดขายรวม ณ จุดคุ้มทุนเป็น 174,440.00 บาท (100%) จากต้นทุนผันแปร 123,497.81 บาท (70.80%) ต่อเดือน ทำให้มีกำไรขั้นต้นเป็น 50,942.19 บาท (29.20%) จะเห็นว่า กลุ่มผู้ผลิตสามารถดำเนินธุรกิจได้ด้วยตัวเองแต่ภาครัฐควรได้เข้ามาสนับสนุนและส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์มีความทันสมัย มีความเป็นมืออาชีพ มากยิ่งขึ้น

¹ อาจารย์ประจำสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่
email:chthodsaporn@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่

คำสำคัญ: ต้นทุน ปริมาณและกำไร ผลผลิตผ้าฝ้ายทอมือ หมู่บ้านหนองอาบช้าง

Abstract

The purposes of this study were to study and analyze cost, volume and profit of the hand woven products of Ban Nong Ab Chang Village, Sombti Sub-district, Chom Thong District, Chiang Mai Province. The study was conducted by collecting data and analyzing the data obtained from the area by using group discussion and in-depth personal interviews.

The results showed that the producers had long experience in production which inherited from generation to generation. They had income from hand-woven cotton products. The hand woven products were unique which process took quite a long time to produce. The finished goods from hand-woven cotton were ready made dresses, tube skirts, pants, scarves and bags (shoulder bags). The colors were durable from the ancient process of dyeing. The unit price was quite high because of the labor cost and production expenses.

The result from study and analysis of cost, volume and profit of hand-woven cotton products showed that most of hand-woven cotton products were school uniforms, blouses, shirts and others. The fixed cost was 59,920 baht per month and the contribution margin per unit at break-even point was 116.75 baht. The total sales amount was 174,440 baht (100%) at break-even point, the variable cost was 123,497.81 baht (70.80%) per month. The gross profit was 50,942.19 baht (29.20%). The findings revealed that the producers could do business by themselves but the government should support them and promote the products to be more modern and professional.

Keywords: Cost, Volume and Profit, Cotton Hand Weaving Products, Ban Nong Ab Chang Village.

บทนำ

ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาลที่มุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เป็นการสร้างความเข้มแข็งจากภายในประเทศที่จะขับเคลื่อนไปตามกรอบแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกลไกประชารัฐ ส่งผลให้ทุกภาคส่วนที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและความ เป็นอยู่ของประชาชนทำการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเพื่อสามารถรับมือกับโอกาสและเผชิญกับสิ่งที่ อาจจะเกิดขึ้นภายในศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการปรับปรุงกระต้นการบริหารนโยบายจากภาครัฐ เพื่อสร้าง

ประโยชน์สูงสุดในการดำเนินธุรกิจให้เกิดความชัดเจน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560: ออนไลน์) รัฐบาลได้ดำเนินการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของชุมชนในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 และมีนโยบายดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมและขยายไปยังทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการ สร้างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน มีการส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และมุ่งการส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชน (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย, 2560: ออนไลน์) ซึ่งเป็นแนวทางในการส่งเสริมที่จะสร้างความเจริญให้แก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของผู้อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนให้ดียิ่งขึ้น โดยเน้นการผลิตหรือการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้กลายเป็นสินค้าที่มีเอกลักษณ์และคุณภาพเป็นของตนเอง มีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น และสามารถสร้างตลาดทั้งภายในและนอกประเทศ (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี, 2545: 25-28)

จังหวัดเชียงใหม่มีการกระตุ้นการส่งเสริมภายใต้โครงการดังกล่าว เนื่องจากในจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์ในระดับชุมชนจำนวนมากและเป็นเมืองในการท่องเที่ยวจึงได้รับการส่งเสริมเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ระดับชุมชน ได้มีการจัดโครงการเพื่อกระตุ้นและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ OTOP (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่, 2560: ออนไลน์) ผลิตภัณฑ์ระดับตำบลที่มีชื่อเสียงมีมากมาย เช่น ผ้าฝ้าย เครื่องเงิน เครื่องแกะสลัก และอื่นๆ เป็นต้น โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงผ้าฝ้ายทอมือ เป็นผลิตที่ได้ชื่อว่ามีคุณภาพและความสวยงาม การทอผ้าฝ้ายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่กับชุมชนมาอย่างยาวนาน หมู่บ้านหนองอาบช้างมีการสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตโดยผู้คนในหมู่บ้านมีอาชีพการทำเกษตรกรรมควบคู่กับการทำทอผ้าในยามว่าง ในเบื้องต้นมักจะทำการทอผ้าเพื่อใช้งานต่อมาในปี พ.ศ. 2526 ได้มีกรมพัฒนาชุมชน อำเภอจอมทอง เข้ามาส่งเสริมอาชีพให้แก่สมาชิกในหมู่บ้านหนองอาบช้าง และสร้างเงินทุนหมุนเวียนให้เกิดขึ้นในชุมชน ประกอบกับการให้ความรู้แก่ชุมชน จัดหาบุคลากรเข้ามาให้ความรู้และพัฒนาการทำผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งและการย้อมสีให้เกิดความสวยงาม และนำมาแปรรูปตัดเย็บให้เกิดความสวยงามและสร้างมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ ให้กลายเป็นเสื้อผ้า กระเป๋า เป็นต้น และได้ก่อให้เกิดการจัดตั้งกลุ่มทอผ้าบ้านหนองช้างและการเปิดตลาดใหม่ขึ้นมา จึงเกิดการสั่งซื้อเข้ามาภายในกลุ่มหมู่บ้าน ก่อให้เกิดเงินได้เข้ามาแก่ชุมชน (โครงการท่องเที่ยวเรียนรู้ภูมิปัญญาล้านนาเชิงหัตถกรรม, 2557) ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับและสร้างรายได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ทางภาครัฐได้มีความพยายามในการยกระดับส่งเสริมให้เป็นผลิตภัณฑ์ระดับจังหวัดอีกด้วย แต่ประเด็นที่สำคัญทางธุรกิจนั้นคือปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง ผู้ผลิตยังไม่ได้ทราบข้อมูลที่แท้จริงซึ่งปัจจัยในเรื่องต้นทุน เป็นสิ่งสำคัญในการควบคุมในการผลิตและการจำหน่าย และการกำหนดราคาขายของผลิตภัณฑ์ยังไม่สอดคล้องกับต้นทุนการผลิตที่มีอยู่เดิมทั้งสิ้น ส่งผลทำให้ไม่สามารถใช้การตัดสินใจเชิงบริหารให้เกิดความชัดเจน ทำให้เกิดการผลิตและจำหน่ายในพื้นที่ที่ไม่กว้างขวาง เพราะยังขาดประเด็นในเรื่องการบริหารทางด้านการตลาด การลงทุน และผนวกกับการตัดสินใจ จึงทำให้ผลิตภัณฑ์บางตัวเกิดการตัดสินใจผิดพลาดและไม่ก่อให้เกิดกำไรเท่าที่ควร (สุรีนาฏ และ ทศพร, 2557)

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจเรื่องต้นทุนที่แท้จริง ผลกำไรจากการดำเนินงานที่แท้จริง ผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความจำเป็นมาใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไร ของผ้าฝ้ายทอมือหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้เกิดแนวทางในการกำหนดราคาขายและเป็นแนวทางในการวางแผนต่อไป

วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือบ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

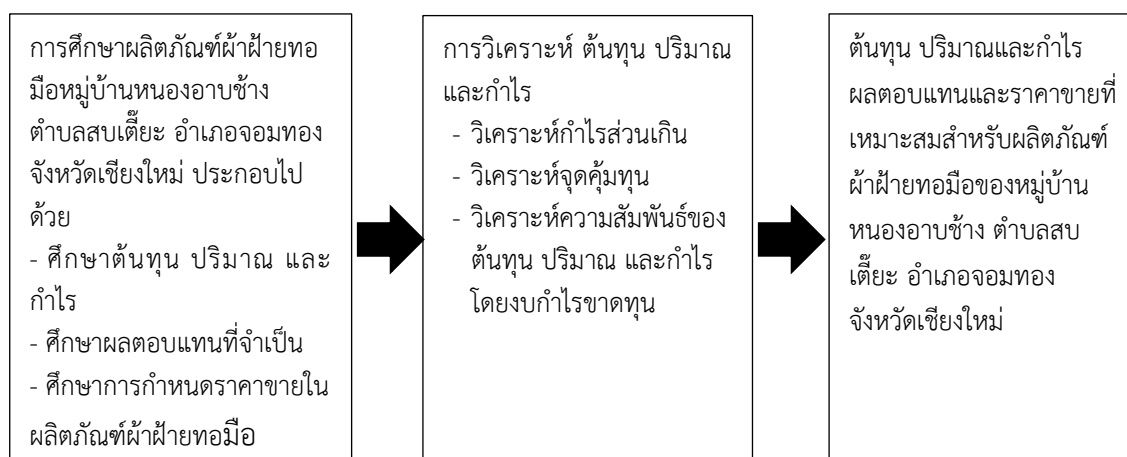
2.2 เพื่อวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือบ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

กรอบแนวคิดการวิจัยแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การรับรู้รายได้ที่มีความสอดคล้องกับต้นทุน และกำไรเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากการสร้างการขับเคลื่อนในการดำเนินของธุรกิจ ต้นทุนปริมาณและกำไรเป็นการวิเคราะห์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ราคาขาย ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย ต้นทุนคงที่ของผลิตภัณฑ์ (Horngren et al., 2012: 62-65) การวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไร เป็นเทคนิคในการวัดระดับของพฤติกรรมการณ์แปรของต้นทุนในการวัดผลกระทบต่อปริมาณหน่วยการผลิตที่จะส่งผลกระทบต่อผลกำไรของกิจการ ทำให้ผู้บริหารทราบว่าควรที่จะผลิตและจำหน่ายสินค้าเป็นจำนวนเท่าใดถึงจะคุ้มทุนกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหรือเพื่อให้ได้กำไรที่ต้องการจากการลงทุน และรวมถึงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้า ต้นทุนแต่ละชนิดไม่ว่าจะเป็นต้นทุนคงที่หรือผันแปรส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของกำไรของธุรกิจ ผู้บริหารจึงสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขกลยุทธ์ต่าง ๆ ในด้านการผลิต และการจัดจำหน่ายให้เกิดความมีประสิทธิภาพและความเหมาะสมให้บรรลุเป้าหมายของการจัดทำกำไรให้เป็นไปตามที่ต้องการ (VanDerbeck, 2010: 481-485, Lanen et al., 2011: 81-88) มีผู้วิจัยในอดีตที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของแต่ละผลิตภัณฑ์เช่น สลักกัญ และไพฑูรย์ (2557) ได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์จากผ้าทอไทลื้อ อำเภोजียงคำ จังหวัดพะเยา โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาบริบทชุมชนและกระบวนการการทอผ้า และวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์ ได้พบว่า ต้นทุนของวัตถุดิบมีจำนวนสูงกว่าค่าแรงงาน จึงต้องไปแสวงหาแหล่งของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตแหล่งใหม่ที่ราคาถูกกว่าเดิม และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้ามีโอกาสชำรุดเสียหายและต้องจ่ายค่าซ่อมแซมซึ่งก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้เพิ่มมูลค่าให้แก่กิจการ อาจจะต้องทำการลงทุนซื้ออุปกรณ์ใหม่ที่มีความทันสมัยและมีการจัดให้มีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ให้เกิดความเหมาะสม การวางแผนการผลิตที่ดีจะส่งผลกระทบต่อทราบต้นทุนและผลตอบแทนซึ่งฝ่ายบริหารสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพ และการกำหนดราคาขายได้อย่างเหมาะสม

ธานินทร์ ไชยเย็น (2558) ได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ที่ระลึกกลุ่มผ้าไหมบ้านหนองตาไก่ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและรายได้ของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก และจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ ซึ่งพบว่ากลุ่มฯ ได้มีต้นทุนในส่วน ของวัตถุดิบทางตรงที่มีสัดส่วนที่สูงกว่าค่าแรงงานทางตรงค่อนข้างสูง เมื่อทำการพิจารณาผลตอบแทน ก็พบว่าทางกลุ่มมีผลตอบแทนที่ได้รับที่น่าพอใจ คือการมีรายได้รวม และปริมาณขายอยู่ในระดับที่สูงกว่า รายได้จากการขาย และปริมาณจากการขาย ณ จุดคุ้มทุน ส่วนทางด้านราคาขายกลุ่มได้มีการปรับราคา ขายเพิ่มขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามต้นทุนของวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้น เป็นผลทำให้กลุ่มควรหาแนวทางในการลด ต้นทุนดังกล่าวเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นในอนาคต วราภรณ์ และคณะ (2554) ก็ได้ศึกษาต้นทุน และผลตอบแทนการผลิตผ้าไหมยกดอกลำพูน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทน เช่นเดียวกัน และทำการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนที่ใช้การผลิตผ้าไหมยกดอกลำพูนระหว่าง ผู้ผลิตที่ขึ้นทะเบียนที่มีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับผู้ที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน ผลการวิเคราะห์พบว่าต้นทุนการ ผลิตที่ไม่มีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ผลตอบแทนของผู้ขึ้นทะเบียนจะมีสูงกว่าผู้ไม่ได้ขึ้น อัจฉราภรณ์ ชัยนันทนาวพร (2557) ได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของ เกษตรกร ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนทำให้ได้แนวทางในการวางแผนการ ตัดสินใจในการเพาะปลูกข้าวโพดสำหรับเลี้ยงสัตว์

จะเห็นได้ว่าในงานวิจัยในอดีตได้ทำการวิเคราะห์ในเรื่องของต้นทุน ปริมาณ และกำไร ก่อนข้างมากเนื่องจากการวิเคราะห์ที่ผู้บริหารสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในแง่ของการตัดสินใจใน การวางแผนให้มีประสิทธิภาพและสร้างผลตอบแทนที่ดีแก่ผู้ใช้ข้อมูล จึงนำมาเป็นกรอบแนวคิดของ การศึกษาในครั้งนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษาต้นทุน ปริมาณ และกำไร ผลตอบแทนและการกำหนดราคาขาย สำหรับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือของหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์เกี่ยวกับต้นทุน ปริมาณ และกำไร มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ คือต้องทำการระบุปัญหาและความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับต้นทุน ปริมาณ และกำไรเพื่อจะได้กำหนดตัวเลขที่เกี่ยวข้องต่อการศึกษา และต้องได้รับข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษา ซึ่งฝ่ายบริหารต้องได้รับข้อมูลและเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เสียก่อน ทำการคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคตโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในการคาดการณ์ทำการตัดสินใจโดยประมาณทางเลือกแต่ละทางเลือก จากนั้นทำการตัดสินใจตามทางที่เลือก ประเมินผลและศึกษาผลที่เกิดขึ้น จึงเป็นเหตุผลให้การวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรต้องทำการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์เกี่ยวกับกำไรส่วนเกิน (Contribution Margins)

การวิเคราะห์กำไรส่วนเกิน เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างราคาขายและต้นทุนผันแปรต่อหน่วย กำไรส่วนเกินจะเป็นยอดสุทธิได้รับต่อหน่วยที่จะเป็นประโยชน์ต่อการคำนวณต้นทุนโดยรวม ซึ่งกำไรส่วนเกินมีค่าน้อยกว่าต้นทุนคงที่ที่เกิดขึ้นในงวดนั้น ๆ จะกลายเป็นผลขาดทุนทันทีเนื่องจากต้นทุนคงที่สูง ในทางตรงกันข้ามหากกำไรส่วนเกินมีค่ามากกว่าต้นทุนคงที่ถือเป็นผลกำไรในงวดนั้น ๆ ดังนั้นต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปรที่นำมารวมคำนวณกำไรส่วนเกิน จึงหมายถึงต้นทุนที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน การวิเคราะห์เกี่ยวกับกำไรส่วนเกิน สามารถนำมาวิเคราะห์ได้หลายลักษณะ กำไรส่วนเกินต่อหน่วยจึงเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ว่ากิจการขายผลิตภัณฑ์ 1 หน่วยจะเกิดกำไรส่วนเกินที่นำไปชดเชยต้นทุนคงที่เป็นจำนวนเท่าใด (Horngren et al., 2012: 65-66) การคำนวณกำไรส่วนเกินต่อหน่วยสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{กำไรส่วนเกินต่อหน่วย} = \text{ราคาขายต่อหน่วย} - \text{ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย}$$

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break – even point)

เป็นการวิเคราะห์และคาดการณ์ว่าต้องการขายจำนวนเท่าใดถึงจะทำให้ได้รับกำไรที่เพียงพอเป็นการวิเคราะห์เพื่อต้องการทราบว่าขายจำนวนเท่าใดเพื่อหลีกเลี่ยงผลขาดทุนที่เกิดขึ้น การวิเคราะห์เกี่ยวกับจุดคุ้มทุนเป็นจุดที่กำไรส่วนเกินจะถูกนำไปชดเชยต้นทุนคงที่ได้พอดี ซึ่งจะถือเป็นระดับความปลอดภัยจากผลขาดทุนที่เกิดขึ้น เป็นจุดที่กิจการจะต้องทำรายได้ให้ครอบคลุมต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้คำนึงถึงกำไรที่ได้จากการจำแนก และมีกิจการมากกว่า 50% ทั่วทั้งโลกใช้การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ซึ่งส่วนใหญ่มากกว่า 70% จะเป็นธุรกิจการสายการบิน และมากกว่า 60% จะเป็นธุรกิจโรงแรม (Vanderbeck, 2010: 491) การคำนวณจุดคุ้มทุนจึงต้องคำนึงรายได้ให้ครอบคลุมกับต้นทุนคงที่เกิดขึ้น (Zimmerman, 2011: 35) ดังนี้

$$\text{จุดคุ้มทุน} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{กำไรส่วนเกินเฉลี่ย}}$$

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนเป็นการวิเคราะห์หาจุดขายที่คุ้มทุนในระดับการขายที่ก่อให้เกิดรายได้รวมจากการขายผลิตภัณฑ์ให้เท่ากับค่าใช้จ่ายต้นทุนที่เกิดขึ้นทั้งหมด เป็นจุดที่กิจการไม่ก่อให้เกิดกำไรหรือผลขาดทุน (เยาวพา, 2547)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือของหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่เป็นการศึกษาโดยเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการลงพื้นที่ ทำการสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล โดยใช้การสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง และแบบบันทึกการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไร โดยทำการสัมภาษณ์บุคลากรที่ประกอบไปด้วยจำนวนผู้รับการสัมภาษณ์จำนวน 10 คน ได้แก่ ประธานกลุ่มผ้าฝ้ายจำนวน 1 คน รองประธานกลุ่มผ้าฝ้ายจำนวน 1 คน เภรณูญิกกลุ่มผ้าฝ้ายจำนวน 2 คน และสมาชิกกลุ่มผ้าฝ้ายจำนวน 6 คน เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือของหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

อภิปรายผล

การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือของหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ผู้ผลิตทั้งหมดเป็นเพศหญิงที่มีประสบการณ์การทอผ้า และตัดเย็บเสื้อผ้ามานานจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ผลิตและจำหน่าย เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมและได้รับการส่งเสริมให้มีการใช้ผ้าไทย หรือผ้าพื้นเมืองในการสวมใส่มาเป็นเวลานานดังจะเห็นได้จากผลิตภัณฑ์ที่ออกสู่ตลาดที่มียอดจำหน่ายมากที่สุดคือ ชุดพื้นเมืองนักเรียน รองลงไปได้แก่ ชุดผ้าฝ้ายหญิง และชุดผ้าฝ้ายชาย เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยสามารถแยกออกเป็นตารางดังนี้

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ต้นทุนผันแปรของผลิตภัณฑ์ มาจาก วัตถุดิบทางตรง ได้แก่ ผ้าฝ้ายทอมือซึ่งในที่นี้ ผลิตภัณฑ์ชุดพื้นเมืองนักเรียน และ ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ได้ใช้ผ้าฝ้ายทอมือแบบธรรมดา ราคาเมตรละ 80 บาท ส่วนผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น ๆ ใช้ผ้าฝ้ายทอมือมีลวดลาย ราคาเมตรละ 98 บาท ค่าแรงงานทางตรง ในที่นี้หมายถึงการตัดเย็บต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ และค่าใช้จ่ายในการผลิต ประกอบไปด้วย ด้าย กระดุม ซิป ผ้าอัดกาว เป็นต้น ดังนั้น ต้นทุนผันแปรส่วนมากจะผันแปรตามขนาดของผลิตภัณฑ์ ต้นทุนต่อ 1 หน่วยการผลิตแยกตามประเภทผลิตภัณฑ์ที่มียอดจำหน่ายจริงในปัจจุบันพบว่า ต้นทุนผันแปรของผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าฝ้ายชาย มีจำนวนสูงที่สุด คือ 351.40 บาทต่อหน่วย ส่งผลให้มีกำไรส่วนเกิน เป็น 98.60 บาทต่อหน่วย รองลงไปได้แก่ ต้นทุนผันแปรและกำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าฝ้ายหญิงต่อหน่วยจำนวน 316.12 บาท และ 133.88 บาท

ตารางที่ 1 ต้นทุนผันแปร กำไรผันแปร และ สัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือต่อหน่วย

ที่	ผลิตภัณฑ์	ราคาขาย	ต้นทุนผันแปร				รวมต้นทุนผันแปร	กำไรส่วนเกิน	จำนวนที่ขายได้ (หน่วย)	สัดส่วนการขาย (%)
			ผ้า (เมตร)	รวมราคาผ้า	ค่าแรงงานต่อหน่วย	ค่าใช้จ่ายต่อหน่วย				
1	ชุดพื้นเมืองนักเรียน	320.00	2.20	176.00	30.00	20.00	226.00	94.00	1,000	40.44
2	เสื้อผ้าฝ้ายหญิง	450.00	1.44	141.12	80.00	95.00	316.12	133.88	800	22.24
3	เสื้อผ้าฝ้ายชาย	450.00	1.80	176.40	80.00	95.00	351.40	98.60	550	32.35
4	ผ้าถุงทอลาย	750.00	2.00	196.00	55.00	25.00	276.00	474.00	58	2.35
5	ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ	250.00	1.50	120.00	25.00	15.00	175.00	90.00	65	2.62

(แหล่งที่มา: ข้อมูลต้นทุนกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือจากการสัมภาษณ์สมาชิกหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2560)

การกำหนดราคาขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดนั้น เป็นไปตามกลไกราคาในตลาด เมื่อหักต้นทุนผันแปรแล้ว จะได้กำไรผันแปรต่อ 1 หน่วยผลิตภัณฑ์ พร้อมกันสามารถจำแนกการคำนวณสัดส่วนการขาย (Sales Mix) โดยใช้ข้อมูลจากยอดขายเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งได้พบว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีสัดส่วนการขายมากที่สุด ได้แก่ ชุดพื้นเมืองนักเรียน (40.44%) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบคงที่ ภายใต้นต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไม่มากนัก รองลงไปได้แก่ เสื้อผ้าฝ้ายหญิง (32.35%) และเสื้อผ้าฝ้ายชาย (22.24%) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ต้นทุนคงที่

สินทรัพย์ถาวร	ราคาทุนต่อหน่วย	จำนวนหน่วย	ราคาทุนรวม	อายุใช้งาน(ปี)	ค่าเสื่อมราคาต่อปี
จักรเย็บผ้า	12,000.00	6.00	72,000.00	10.00	7,200.00
หูกทอผ้า	15,000.00	6.00	90,000.00	5.00	18,000.00
เครื่องปั่นฝ้าย	1,200.00	3.00	3,600.00	5.00	720.00
ค่าเช่าโรงงาน	10,000.00	1.00	10,000.00	1.00	10,000.00
ค่าเช่าสถานที่ขาย	15,000.00	1.00	15,000.00	1.00	15,000.00
รวมต้นทุนคงที่					50,920.00

(แหล่งที่มา: ข้อมูลต้นทุนกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือจากการสัมภาษณ์สมาชิกหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2560)

ต้นทุนคงที่ ที่กลุ่มผู้ผลิตมักจะคำนวณเพียงแค่ค่าใช้จ่ายทางการเงินเท่านั้นได้แก่ เงินเดือน และค่าเช่าสถานที่ โดยในการศึกษารั้งนี้ได้เพิ่มค่าใช้จ่ายคงที่ทางการบัญชีร่วมด้วยคือ ค่าเสื่อมราคา

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาจักรเย็บผ้า ค่าเสื่อมราคาหูกทอผ้า และค่าเสื่อมราคาเครื่องปั่นฝ้าย ในที่นี้ใช้วิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนตามวิธีเส้นตรง ทำให้มีค่าใช้จ่ายคงที่ต่อเดือนรวมเป็นเงิน 50,920 บาท

ตารางที่ 3 คำนวณกำไรส่วนเกินเฉลี่ย และ ปริมาณขาย ณ จุดคุ้มทุน

ที่	ผลิตภัณฑ์	กำไรส่วนเกิน	สัดส่วนการขาย	กำไรส่วนเกินเฉลี่ย	ปริมาณขาย ณ จุดคุ้มทุน
1	ชุดพื้นเมืองนักเรียน	94.00	40.44	38.01	177.00
2	เสื้อผ้าฝ้ายหญิง	133.88	32.35	43.31	142.00
3	เสื้อผ้าฝ้ายชาย	98.60	22.24	21.93	97.00
4	ผ้าถุงทอลาย	474.00	2.35	11.14	10.00
5	ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ	90.00	2.62	2.36	11.00
		890.48	100.00	116.75	437.00

(แหล่งที่มา: ข้อมูลต้นทุนกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือจากการสัมภาษณ์สมาชิกหมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2560)

กำไรส่วนเกินเฉลี่ย เป็นการนำกำไรผันแปรของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมาคูณกับสัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด (ตารางที่ 1) เพื่อหาค่าไรเฉลี่ยรวม เท่ากับ 116.75 บาท

จากตารางที่ 3 แสดงการคำนวณปริมาณหน่วยขาย ณ จุดคุ้มทุนตามสัดส่วนการขาย จะพบว่าจุดคุ้มทุนสำหรับสินค้าหลายชนิดรวมกัน เท่ากับ 437 หน่วย โดยนำจุดคุ้มทุนดังกล่าวมากระจายตามสัดส่วนการขายที่ได้กำหนดไว้ พบว่าปริมาณการขาย ณ จุดคุ้มทุนของสินค้าในปริมาณหน่วยขายรวม ณ จุดคุ้มทุน จำนวน 437 หน่วย ประกอบไปด้วยชุดพื้นเมืองนักเรียน ซึ่งมีปริมาณหน่วยขาย ณ จุดคุ้มทุนขั้นต่ำที่สุด คือ 177 หน่วย รองลงไปได้แก่ เสื้อผ้าฝ้ายหญิงจำนวน 142 หน่วย และ เสื้อผ้าฝ้ายชายจำนวน 97 หน่วยผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จำนวน 11 หน่วยและผลิตภัณฑ์ผ้าถุงทอลาย มีปริมาณหน่วยขาย ณ จุดคุ้มทุนขั้นต่ำที่สุด จำนวน 10 ชุด ตามลำดับ

หมายเหตุ คำนวณปริมาณหน่วยขายรวม ณ จุดคุ้มทุน

$$\text{จุดคุ้มทุน} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{กำไรส่วนเกินเฉลี่ย}} = \frac{50,920.00}{116.75} = 437 \text{ หน่วย}$$

ภายใต้ค่าใช้จ่ายคงที่ (ตารางที่ 2) 50,920 บาท มาหารด้วย กำไรส่วนเกินเฉลี่ย (ตารางที่ 3) 116.75 บาท ทำให้ทราบความสามารถในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์รวมทั้งสิ้น 437 หน่วย จึงจะคุ้มทุน

ตารางที่ 4 พิสูจน์กำไรสุทธิ ณ จุดคุ้มทุน

ที่	ผลิตภัณฑ์	จุดคุ้มทุน	ราคาขาย	รวมราคาขาย	ต้นทุนผันแปร	รวมราคาทุน	กำไรส่วนเกิน
1	ชุดพื้นเมืองนักเรียน	177.00	320.00	56,640.00	226.00	40,002.00	16,638.00
2	เสื้อผ้าฝ้ายหญิง	142.00	450.00	63,900.00	316.12	44,889.04	19,010.96
3	เสื้อผ้าฝ้ายชาย	97.00	450.00	43,650.00	351.40	34,086.77	9,563.23
4	ผ้าถุงทอลาย	10.00	750.00	7,500.00	276.00	2,760.00	4,740.00
5	ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ	11.00	250.00	2,750.00	175.00	1,760.00	990.00
	ประมาณกำไรส่วนเกิน	491.00	2,220.00	174,440.00		123,497.81	50,920.00
	หัก ต้นทุนคงที่						50,920.00
	กำไรสุทธิ						0.00

จากตารางที่ 4 พบว่าเมื่อพิสูจน์ยอดขาย ต้นทุนขาย ณ จุดคุ้มทุน แล้ว พบว่า เป็นไปตามทฤษฎี จุดคุ้มทุน จึงสรุปได้ว่า กลุ่มสามารถผลิต และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้ ไม่ขาดทุน ภายใต้เงื่อนไขของค่าใช้จ่ายคงที่ ที่ไม่เปลี่ยนแปลง

สรุป

การศึกษาและวิเคราะห์ ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือบ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาโดยเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการลงพื้นที่ การสนทนากลุ่ม และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล พบว่า การนำผ้าฝ้ายทอมือ มาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ได้แก่ ชุดพื้นเมืองนักเรียน เสื้อผ้าฝ้ายหญิง เสื้อผ้าฝ้ายชาย ผ้าถุงทอลายผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ได้แก่ กางเกงสะดอ ผ้าพันคอ กระเป๋า เป็นต้นทำให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว มีราคาค่อนข้างสูง เนื่องจากต้องผ่านกระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ ทั้งต้นทุนที่เกิดขึ้นจากวัตถุดิบหลัก ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต นำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ทำให้การกำหนดราคาขายของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปประเภทต่าง ๆ มีราคาสูงตามไปด้วย การกำหนดราคาขายนั้น ส่งผลกระทบต่อยอดขายพอสมควร เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีราคาแพง มีลูกค้าที่มีอำนาจซื้อเฉพาะกลุ่มเท่านั้น อีกทั้ง ยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมแก่การสวมใส่ในบางโอกาส ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป จึงกลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายยากตามไปด้วย นอกจากนี้ ในตลาด ยังมีผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจาก ผ้าฝ้ายที่ผ่านกระบวนการทอจากเครื่องจักร และ ผ้าเคมี ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับผ้าฝ้ายทอมือ มีราคาถูกกว่า หลายเท่าตัว ทำให้ขายได้ง่ายขึ้น และมีคู่แข่งที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไร ในผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือ บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่พบว่า นอกจากผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือส่วนใหญ่มีประสบการณ์สืบทอดมาจากรุ่นพ่อแม่มาเป็นเวลานานแล้วยังมองเห็นศักยภาพในการบริหารเงินทุนที่กลุ่มได้ใช้เงินทุนส่วนตัวในการดำเนินธุรกิจ แต่ยังมีความต้องการที่จะหาแหล่งเงินทุนเพื่อขยายกิจการของตนเอง ในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น โดยมุ่งเน้นกับผลิตภัณฑ์ที่มี ยอดการสั่งผลิตและจำหน่ายได้แก่ ชุดพื้นเมืองนักเรียน เสื้อผ้าฝ้ายหญิง เสื้อผ้าฝ้ายชาย ผ้าถุงและอื่น ๆ (ตามคำสั่งซื้อ) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของ ต้นทุน ปริมาณ และกำไรที่กลุ่มมีความสามารถในการบริหารได้ ด้วยการควบคุมวัตถุดิบโดยอาศัยการทอผ้าฝ้ายเองในกลุ่มเป็นพื้นฐานในการผลิตสินค้า และสามารถแสวงหาแหล่งวัตถุดิบในราคาต่ำ ในด้านการบริหารค่าแรงงานที่ค่อนข้างสูง กลุ่มได้มีการจัดจ้างให้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือเป็นรายหน่วยตามรูปแบบที่ผลิต จึงสามารถควบคุมค่าแรงงานทางตรงได้ชัดเจน และควบคุมจำนวนหน่วยการผลิตตามคำสั่งซื้อได้ ในด้านค่าใช้จ่ายในการผลิต ส่วนมากเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ด้าย กาว เข็ม ป้ายฉลากสินค้า เป็นต้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การศึกษา ต้นทุน ปริมาณ และกำไร ในผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือของกลุ่มต้องอาศัยความร่วมมือของสมาชิกภายในกลุ่มเพื่อวางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขร่วมกันในทุกกระบวนการ
2. ผลสะท้อนในการศึกษาจะถือเป็นจุดเด่นและปัญหาอุปสรรคในการผลิตและจำหน่าย ซึ่งได้มุ่งเน้นให้มีการแก้ไขปัญหาให้ตรงจุดและเน้นที่ควรกระทำทันทีภายใต้เงื่อนไขการปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน
3. การที่จะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการเปิดโอกาสทางการตลาดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้น มีความต้องการที่จะหาช่องทางการจัดจำหน่าย หรือ วิธีการสื่อสาร ตลอดจนติดต่อกับลูกค้าให้มากขึ้น มีการควบคุมการกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำข้อเสนอแนะไปประยุกต์ใช้กับการผลิตและจำหน่ายอย่างแท้จริง โดยอาศัยความเชื่อมโยงในทุกกระบวนการ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายภาครัฐ นโยบายการลงทุนในกลุ่ม การจัดสรรผลตอบแทน เป็นต้น
2. ควรมีการนำข้อเสนอแนะแบ่งปันสู่กลุ่มอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง เพื่อส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันเพื่อพัฒนาและตอบสนองต่อกรอบยุทธศาสตร์แห่งชาติ และนโยบายของภาครัฐ

บรรณานุกรม

- กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2560). “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP).” (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 2560, จาก: <http://www.cdd.go.th/our-services/otop-one-tambon-one-product>
- การท่องเที่ยวเรียนรู้ภูมิปัญญาล้านนาเชิงหัตถกรรม. (2557). “ศักยภาพหมู่บ้าน: หมู่บ้านหนองอาบช้าง.” (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 2560, จาก: <http://www.handicrafttourism.com/>
- ธานินทร์ ไชยเย็น (2558). “การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองตาไก่ จังหวัดบุรีรัมย์.” คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เยาวพา ณ นคร. (2547). “การบัญชีต้นทุน 1.” บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด. กรุงเทพฯ
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ.” ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545: 25-28.
- สลักฤทัย และ ไพฑูรย์ อินตะขัน. (2557). “การบริหารต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์จากผ้าทอไทลื้ออำเภอเชียงคำจังหวัดพะเยา.” สาขาวิชาการจัดการทั่วไปคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
- วรารณ และคณะ. (2554). “การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตผ้าไหมยกดอกลำพูน.” วารสารเกษตรพระจอมเกล้า. คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุรีนาฏ มะโนลา และ ทศพร ไชยประคอง. (2557). “ความต้องการทางการเงินและแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจผ้าฝ้ายทอมือ กรณีศึกษา กลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่.” มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). “ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี.” (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ กันยายน 2560, จาก : http://www.nesdb.go.th/article_file_20170106131224.pdf
- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่, (2560). “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP).” (ออนไลน์) สืบค้น เมื่อ สิงหาคม 2560, จาก: <http://chiangmai.cdd.go.th/service/one-tambon-one-product>
- อัจฉราภรณ์ ชัยนันทนาพร. (2557). “ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรในอำเภอฟัว จังหวัดเชียงใหม่.” วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ. ปีที่ 24 (2).
- Horngren T. C., Datar S. M., Rajan M. V. (2012). “Cost Accounting: A Managerial Emphasis.” *Pearson Prentice Hall*, 14th: 62-65.
- Lanen W. N., Anderson S. W., Maher M. W. (2011) “Fundamentals of Cost Accounting.” *McGraw-Hill/Irwin*. The McGraw-Hill Companies. 81-88.

- Thodsaporn Chaiprakong.2017. “Study and Analyzed Cost Volumn and Profit on Cotton Hand Weaving Products :A Case Study of Sobia Village, Chom Thong District, Chiang Mai Province.” *Akademika Nusa International Association for Social Sciences and Humanities*, Melbourne, Australia.
- VanDerbeck J. Edward.(2010). “Principles of Cost Accounting.” *South-Western, Cengage Learning*, 15th : 481-485.
- Zimmerman J. L., (2011). “Accounting for Decision Making and Control.” *McGraw-Hill/Irwin*.The McGraw-Hill Companies. Seventh Edition: 35.